

UZASADNIENIE

W dniu 17 listopada 2011 r. G. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K. wniósł pozew o zapłatę z wnioskiem o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym przeciwko pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w W.. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 216.787,50 zł (dwieście szesnaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt siedem złotych 50/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 14 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż swoje roszczenie wywodzi z faktu nieuregulowania przez pozwaną części należności (faktura nr (...) na kwotę 230.625 zł {na kwotę dwieście trzydzieści tysięcy sześćset dwadzieścia pięć zł} przyjęta przez pozwaną w dniu 8 września 2011 r.) wynikających z zawartej w dniu 4 stycznia 2011 r. między stronami umowy na wykonywanie robót związanych z ogrzewaniem basenu realizowanego dla Gminy R., mimo, iż powód wykonał swoje zobowiązania wynikające z przedmiotowej umowy, tj. wykonał wszystkie prace do których był zobowiązany na podstawie przedmiotowej umowy.

Zdaniem powoda, okoliczności wskazane powyżej wskazują na oczywistą zasadność powództwa. Mają to również potwierdzać dołączone do pozwu dokumenty, tj. umowa stron dotycząca dochodzonego roszczenia, protokoły potwierdzające wykonanie świadczenia przez powoda oraz faktury za zrealizowane prace wraz z potwierdzeniem dostarczenia ich pozwanej.

W odpowiedzi na pozew z dnia 27 grudnia 2011 r. pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniosła o oddalenie powództwa w całości, oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych w pozwie przez powoda oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wskazanych w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż strony uzgodniły w drodze porozumienia nowe terminy płatności należności. Z tego powodu kwoty dochodzone w przedmiotowym postępowaniu, zdaniem pozwanej, były jeszcze niewymagalne.

Na rozprawie w dniu 25 lipca 2012 r. stawił się jedynie pełnomocnik powoda, apl. adw. M. J.. W imieniu strony pozwanej nikt się nie stawił. Wyrokiem z dnia 25 lipca 2012 r. Sąd zasądził od pozwanej kwotę 216.787,50 zł (dwieście szesnaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt siedem złotych 50/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 14 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 18.597 zł (osiemnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 4 stycznia 2011 r. w W. między powodem a pozwaną zawarta została umowa, na podstawie której powód jako podwykonawca zobowiązał się wykonać na rzecz wykonawcy, czyli pozwanej, zadanie inwestycyjne pod nazwą „Budowa krytej pływalni wraz ze sztucznym lodowiskiem w R.” w zakresie określonym w umowie. Za wykonanie przedmiotowej umowy strony ustaliły wynagrodzenie określone bliżej w § 3 przedmiotowej umowy, płatne przelewem z konta pozwanej na konto powoda podane na fakturach w terminie do 35 dni od daty otrzymania faktury. Treść umowy przewiduje również, iż w razie opóźnienia w zapłacie należności, powód ma prawo do naliczania odsetek ustawowych. Zgodnie z § 3 punkt 5 podstawą wystawienia faktury za wykonane roboty będzie protokół odbioru robót.

Po wykonaniu kolejnych etapów prac przez powoda, odbyły się odbiory częściowe robót, w tym w dniu 24 sierpnia 2011 r. odbiór częściowy nr 3 oraz również w tym dniu odbiór końcowy. Protokoły zostały podpisane przez pozwaną bez wniesienia zastrzeżeń co do ich jakości.

Na podstawie tych protokołów powód, zgodnie z umową, wystawił faktury VAT, m.in. końcową fakturę VAT nr (...) na kwotę 230.625,00 zł (dwieście trzydzieści tysięcy sześćset dwadzieścia pięć zł). Faktura ta została przyjęta przez pozwaną w dniu 8 września 2011 r.

Pomimo podpisania protokołów odbioru, jak również przyjęcia faktur, pozwana nie uiściła należnych powodowi kwot. Powód w pozwie wskazał, iż należna jest mu kwota 216.787,50 zł (dwieście szesnaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt siedem złotych 50/100), czyli wartość ostatniej faktury pomniejszona o umowne odliczenia, a powiększona o należny podatek VAT – kwota ta jest również wskazana w protokole finansowym wykonanych robót nr 3 z dnia 24 sierpnia 2011 r.

Pismem z dnia 14 października 2011 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 219.093, 75 zł (jak wskazano w pozwie, kwota ta została omyłkowo nieobniżona o 1% kosztów budowy). Pismo to pozostało bez odpowiedzi.

Powód pismem z dnia 23 września 2011 r. zwrócił się do inwestora – Gminy R.o interwencji u wykonawcy lub wypłatę bezpośrednią ze strony inwestora. W odpowiedzi, w piśmie z dnia 3 października 2011 r., Burmistrz Miasta działając w imieniu Urzędu Miasta R.poinformował, iż pozwana nie dokonała skutecznego zgłoszenia powoda jako podwykonawcy robót na budowie, o których mowa w umowie między Inwestorem a Wykonawcą.

W odpowiedzi na pozew z dnia 27 grudnia 2011 r. pozwana podniosła, iż strony uzgodniły w drodze porozumienia nowe terminy płatności należności. Wobec tego faktu, kwoty dochodzone przez powoda w przedmiotowym postępowaniu, zdaniem pozwanej, nie były jeszcze wymagalne.

Faktowi temu zaprzeczyła strona powodowa w piśmie z dnia 30 kwietnia 2012 r., wskazując iż między stronami nie doszło do żadnego nowego porozumienia odnośnie nowych terminów płatności objętych niniejszym postępowaniem. Dodatkowo, strona powodowa wskazała, iż pozwana nie przedstawiła żadnego dokumentu potwierdzającego istnienie takiego porozumienia, a zgodnie z pierwotną umową zawartą między stronami, wszelkie zmiany jej postanowień, w tym zmiany dotyczące terminów płatności, dla swojej ważności wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności ustalenia wymaga stosunek prawny łączący strony niniejszego sporu. Pełnomocnik powoda w pozwie wskazał na zawartą przez strony umowę, będącą podstawą roszczeń w niniejszym postępowaniu. Po analizie treści przedmiotowej umowy należy przyjąć, iż umowa ta spełnia przesłanki do uznania jej za umowę o roboty budowlane zawartą przez wykonawcę – stronę umowy o roboty budowlane zawartą z inwestorem, z podwykonawcą.

Umowa ta jest regulowana treścią przepisów tytułu XVI kodeksu cywilnego. W piśmiennictwie zwraca się uwagę na ścisły związek umowy o roboty budowlane, w tym umowy o roboty budowlane zawartej z podwykonawcą, z umową o dzieło. Umowa ta jest jednakże regulowana przez przepisy szczególne, jak wyżej wskazano, zawarte w tytule XVI kodeksu cywilnego, tj. art. 647 – 658 kodeksu cywilnego.

Zgodnie z treścią art. 647¹ § 2 k.c. do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Natomiast w § 5 tego artykułu zawarto, iż zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę.

W przedmiotowym postępowaniu, jak wskazano w piśmie z dnia 3 października 2011 r., Burmistrza Miasta działającego w imieniu Urzędu Miasta R., pozwana nie dokonała skutecznego zgłoszenia powoda jako podwykonawcy robót na budowie, o których mowa w umowie między inwestorem a wykonawcą.

Skutkiem braku zgody inwestora na zawarcie umowy z podwykonawcą jest brak ponoszenia solidarnej odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę, o której mowa w § 5 art. 647¹. Rozumienie takie znajduje potwierdzenie w orzeczeniach sądowych, m.in. w wyroku Sądu Najwyższego

z dnia 9 kwietnia 2008 r. (sygn. V CSK 492/07, LEX nr 424317), w którym stwierdzono, iż „zgoda inwestora, o której mowa w art. 647¹ § 2 k.c., ma znaczenie jedynie dla powstania jego odpowiedzialności na podstawie art. 647¹ § 5 k.c., a jej brak nie wpływa na skuteczność umowy zawartej przez wykonawcę i podwykonawcę”, jak również w wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 grudnia 2009 r. (sygn. I ACa 874/09, LEX nr 628223): „zgoda inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy z podwykonawcą ma jedynie znaczenie dla powstania odpowiedzialności solidarnej za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy. Brak takiej zgody nie rzutuje jednak na ważność umowy o podwykonawstwo”.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzenia, należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie, całą odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia ponosi jedynie pozwana.

Pozwana w odpowiedzi na pozew z dnia 27 grudnia 2011 r. podniosła, iż strony uzgodniły w drodze porozumienia nowe terminy płatności należności. Wobec tego faktu, kwoty dochodzone przez powoda w przedmiotowym postępowaniu, zdaniem pozwanej, nie były jeszcze wymagalne. Pozwana jednakże w dalszym postępowaniu w żaden sposób nie udowodniła tego twierdzenia.

Zgodnie z treścią art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wynika z tego, iż Sąd powinien przyjąć za prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i pominąć te, których nie wykazała w sposób przekonujący. W przedmiotowym postępowaniu, pozwana twierdziła, iż między stronami zostały uzgodnione nowe terminy płatności, z tego powodu dochodzone przez powoda kwoty nie były jeszcze wymagalne. Jednakże pozwana swych twierdzeń w żaden sposób nie udowodniła, należy więc z powodu braku złożenia dowodów przez stronę pozwaną, pominąć jej twierdzenia i przyjąć stan faktyczny wskazany przez powoda. Na podstawie przedstawionych przez powoda dokumentów dołączonych do pozwu, jak również twierdzeń w nim zawartych, należy przyjąć, iż pozwana jest zobowiązana do uregulowania zaległych należności wobec powoda.

Rozstrzygając o kosztach, Sąd z racji tego, iż pozwana przegrała sprawę, postanowił uwzględniając treść art. 98 § 1 oraz § 3, zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 18.597 zł (osiemnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem zł) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Stawka zastępstwa prawnego strony reprezentowanej przez zawodowego pełnomocnika w niniejszym postępowaniu wyniosła 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) na podstawie §6 pkt 7 Rozporządzenia MS z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, co łącznie z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (17 zł {siedemnaście złotych}) oraz opłatą od pozwu (11.380 zł {jedenaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt złotych}) daje łączną kwotę 18.597 zł (osiemnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem zł).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, jak również treść przytoczonych powyżej przepisów prawnych należało orzec jak w sentencji wyroku.

SSO Piotr Wierzchowski